

Der junge Herr und das Mädchen.

Panicz i dziewczyna.

Ballade von Odyniec und Mickiewicz.

Ballada przez Odyńca i Mickiewicza.

Deutsche Übersetzung von Carl v. Blankensee.

I.

Op. 50 Nr. 2. [Der Polnischen Balladen Heft II Nr.2]

Componirt u. erschienen 1835.

Allegretto grazioso.

Nr. 5.

Mägdleinplücket Beeren
W gai - ku zie - lo - nym

in des Wal - des Mit - ten; kommt auf schwarzem Ros - se jun - ger Herr ge -
dziewczę rwie ja - go - dy; na ko - ni - ku wronym je - dzie panicz

Andantino.

con dolcezza

cresc.

rit - ten und neiget sich ar - tig undspringet vom Pfer - de; dieMäidschlägter -
mło - dy. I grzecznie się skło - ni, i sko - nia ze - sko - czy: dziewczę się za -

dim.

Tempo I.

rö - thend das Au - ge zur Er - de.
plo - ni, na dół spu - ści o - czy. „Hö - re, lie - bes Mädchen!
„Dzie - wczy - no ko - cha - na,

cresc.

heut in die-sen Ha-gen kam ich mit den Freun-den, um das Wild zu
 dziś na te dą-bro-wy sko-le-ga-mi zwa-na przy-by-tem na

cresc.

Tempo II.

ja-gen, und kann nun nicht fin-den zum Städtchen die We-ge. Zeig, liebli-che
 to-wy, i tra-fić nie-mo-gę, gdzie le-ży mias-te-czko. Wskaz, proszę, mi

piano *cresc.*

Tempo I.

Hir-tin, da-hin mir die Ste-ge! Füh-ret die-ser Pfad mich
 dro-gę, pię-kna pa-ste-re-czko! Czy pręd-ko już zla-su-ta

p *cresc.*

bald zum Wald hin-aus?“ „Wohl bei gu-ter Zeit noch kommt der Herr nach
 ście-szka wy-wie-dzie?“ „Je-szcze pan zaw-cza-su do do-mu za-

p

Allegro.

Haus. Gleich vorn auf dem Fel - de sind Birken zu se - hen, da müsset links
je - dzie. Na po - lu wnet drze.wo, ko - to drze - wa brzo - zki, stąd droga na

ab ihr ums Dorf her.um ge - hen. O - ben durch die Scho.nung
le - wo, tam o - ko - to wio - ski. Wgó - rę przez za - ro - stek,

stringendo

stringendo

rechts am Fluss der Pfad, dort ist Brück und Müh - le und zu sehn die Stadt.“
w pra - wo po - nad rzeczką: tam młynek i mostek, i wi - dać miaste - czko.“

Das Herrlein be - dankt sich, die Hand drückt er ihr, er küsst ih - re
Panicz po - dzię - ko - wał, czu - le rącz - kę ścisnął, w u - sta po - ca -

Andantino, ritenuto. *espressivo* *cresc.*

ritenuto
piano

ritard. **a tempo di Allegro.**

Wan - ge, pfeift dann seinem Thier; sit - zet auf und spornt es, er
 to - wał, na ko - ni - ka świsnął; siadł o - stro - gą spi - na, nie.

ritard. **a tempo di Allegro.**

Adagio. **più moto**

ja - get ver - we - gen, Mägdlein seufzet bange, ich weiss nicht wes - wegen.
 wi - dać mło - de - go west - chnę - ta dzie - wczyna, ja nie - wiem dla cze - go.

II. Allegretto grazioso.

Mägdlein pflücket Bee - ren in des Wal - des Mit - ten;
 W gai - ku zie - lo - nym dziewczę rwie ja - go - dy;

cresc. **Andantino.**

kommt auf schwarzem Ros - se jun - ger Herr ge - rit - ten und ru - fet von
 na ko - ni - ku wro - nym je - dzie pa - nicz mło - dy. I wo - ta zda.

fer - ne: „Zeig an.de.ren Weg, nicht finde durchs Was - ser beim Dorf ich den
le - ka: „Po - każ in - ną dro-gę; za wioską jest rzé - ka, prze - je - chać nie

stringendo *f*
Steg; kei - ne Brü - cke kann ich, kei - ne Furth er - spä.hen; willst mich
mo - gę; stringendo ni mostu za - dne - go, ni bro.du wy - tro - pić: chia -
forte sf sf sf sf sf sf sf

dim. e ritenuto *Tempo I.*
ar - men Jun.gen denn er - trin - ken sehn?“ „So rei.te der Herr denn am
taż.bys mło - de go chłop - czy.ka u - to - pić?“ „To jedź Pan dro - ży ną na
dim. e ritenuto p

sf dolce rit.
Kirch.hof den Pfad.“ „Gott lohn' es dir, Mäd.chen!“ „Ich dan.ke der
pra - wo kur - ha.nu.“ „Bóg za - płac dzie - wczy - no!“ „Dzię - ku - ję wac -
piano rit.

Allegro.

Gnad.“ — In den Wald den Weg hin er ja - get ver - we - gen:
 pa.nu.“ — Włas poszła dro - ży - na, nie - wi - dać mło - de - go: west.

Allegro.

Adagio.

Mägdlein seufzet ban - ge, Eil ich weiss wes - wegen!
 chnę - ła dziew - czy - na, Oj! wiem ja dla czego. W

Adagio.

III. Tempo l'istesso.

Mägdlein pflücket Bee - ren in des Wal - des Mit - ten, kommt auf schwarzem
 gai - ku zie - lo - nym dziewczę rwie ja - go - dy; na ko - ni - ku

Tempo l'istesso.

Andantino, più mosso.

Ros - se jun - ger Herr ge - rit - ten und rufet von neu - em: „Zeigst so du, o
 wronym je - dzie pa - nicz mło - dy. I za - wo - ła zno - wu: „Dziewczy - no, dla

Andantino, più mosso.

Mäd - chen, durch weg - lo - se Gra - ben den Pfad mir zum Städt - chen?
 Bo - ga! wje - cha - tem do ro - wu:ja każ two - ja dro - ga? Nie

Ist auf die - sem Weg doch wohl seit langen Jahren kaum nach Holz ein Bau - er
 jeż - dził w te szla - ki nikt z dawne - go cza - su; chy - ba wieś - niak ja - ki po

in den Wald ge - fahren! Den ganzen Tag jag ich, nicht futternd mein Ross. Der
 drze - wo do la - su. Po - lu - je dzień ca - ty, ko - niam nie - po - pa - sał, jeździec

ritardando
 Rei - ter ist mü - de, sein Thier a - themlos. Nie - der sitz ich,
 za - dy - sza - ty, ko - nik się - za - ha - sał. Zsiq - dę i stru -
ritardando

will mich aus dem Quell er - qui - cken, will mein Ross ent - zäu - men,
 my - ka pra - gnie - nie u - ga - sze; od - kiel - znam ko - ni - ka, i

auf die Weid' es schi - cken.“ Er nei - get sich ar - tig und springet vom
 pu - szę na pa - szczę.“ I grzecznie się skło - ni i sko - nia ze -

Pfer - de; die Maidschlägter - rö - thend die Äuglein zur Er - de.
 sko - czy; dztéwczę się za - pło - ni, na - dól spu - ści o - czy. Ten

Er ist still, sie seuf - zet. Doch nicht lang' es wä - h - ret,
 mil - czy, ta wzdy - cha. Po nie - dłu - giéj chwi - li, ten

dass ihn laut sie lei - se, man sie spre - chen hö - ret. Doch weil grad ein
głos - no, ta sci - cha coś z so - bą mó - wi - li. Lecz że wie - trzyk

Luft - zug das Wäldchen durchweh - te, die Wor - te des Herr - lein nicht recht ich er -
dmuchał w tę stro - nę — dą - bro - wy, przeto nie - do - stę - chał pa - nicz - a roz -

späh - te. Doch aus Wort und Mie - nen hab ich das ge - le - sen,
mo - wy. Lecz zo - czu i zmi - nytom pe - unie wy - czy - tał, że

dass nicht mehr vom We - ge das Gespräch ge - wesen, nicht mehr vom We - ge.
wię - cęj dziewczy - ny o dro - gę nie - py - tał, o dro - gę nie - py - tał.